

РЕШЕНИЕ

№ 4257

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3157** по описа за **2023** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ вр. чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция Инспекция по труда - Софийска област /ДИТ СО/ срещу Решение 17.01.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 11700/ 2022 г. по описа на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 23-2200376/16.08.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област, с което на „Румениге-2006“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл. 414, ал. 3 КТ за нарушение на чл. 63, ал. 2 КТ.

Изложените в касационната жалба доводи са за нарушение на закона при постановяване на оспореното решение – касационно основание по чл.348 ал.1 т.1 от НПК. Поддържа се тезата, че съставеният акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ и издаденото въз основа на него наказателно постановление са в съответствие с материалните изисквания и процесуалните правила в ЗАНН. Оспорва се заключението на съда, че административно - наказателното производство е протекло пред некомпетентен орган, с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Аргументира се тезата в обратен смисъл - възложена разширена териториална

компетентност на дирекция Инспекция по труда - Софийска област и на територията на Столична община въз основа на заповед, с която на основание чл.6, ал.2, т.14 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция на труда“. Сочи се в касационната жалба, съдебна практика в подкрепа на поддържаната теза. Искането е за отмяната на оспореното решение на СРС и потвърждаване на НП № 23-2200376/16.08.2022 г., издадено от директор на дирекция ДИТ - С. област. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение, като се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В проведеното публично заседание по делото касационният жалбоподател се представлява от процесуален представител, който поддържа касационната жалба по съображенията, изложени в нея. Отправя молба за потвърждение на НП като правилно и законосъобразно, алтернативно заявява искане за връщане на делото за ново разглеждане на СРС. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение пред двете инстанции.

Ответната страна - „РУМЕНИГЕ 2006“ ЕООД не изразява становище по постъпилата касационна жалба, в проведеното публично заседание не изпраща представител.

Представителят на прокуратурата – прокурор от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба, а оспореният съдебен акт за неправилен.

Административен съд София - град Х. касационен състав, като взе предвид твърденията на страните и с оглед предмета на служебна проверка, съобразно чл.218 от АПК, излага следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, от надлежна страна и на подлежащ на оспорване акт. Разгледана по същество е неоснователна.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка:

При извършена на 15.06.2022 г. проверка за спазване на трудовото законодателство на място в обект на контрол - пункт за разкомплектоване на моторни превозни средства, находящ се в [населено място],[жк], местност Я., бивш стопански двор, и в периода от 20.06.2022 г. до 28.06.2022 г. по документи в сградата на ДИТСО е установено, че дружеството „Румениге-2006“ ЕООД, в качеството си на работодател, не е изпълнило задължението си като допуснало до работа работника А. П. Ц., преди да му предостави документите по ал. 1. на чл. 63 КТ, конкретно - справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ. За констатациите е съставен акт за установяване на административно нарушение № 23- 2200376/28.06.22 г. Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № 23-2200376/16.08.2022 г., с което на ответника по касация е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл. 63, ал. 2 КТ. За да отмени НП, районният съд е приел, че АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени при наличието на допуснати съществени процесуални нарушения, с които е накърнено правото на защита на привлеченото към отговорност юридическо лице, защото актосъставителят и наказващият орган, които са част от поделението на ДИТ - С. област, не са териториално компетентни да проведат административно-наказателно преследване за твърдяното нарушение, доколкото същото е извършено в [населено място].

Настоящият касационен състав приема, че в случая не е налице посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 НПК – при постановяване на решението си, съдът да е допуснал нарушение на закона.

Решението е валидно и допустимо, и правилно.

След подробно обсъждане на събраните по делото писмени и гласни доказателства, Софийски районен съд е достигнал до извода, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение и е отменил наказателното постановление. За да постанови съдебния си акт е приел, че производството е образувано незаконосъобразно – от териториално некомпетентен орган. Изложил е подробни съображения за това, че с оглед на конкретното изпълнително деяние, осъществяващо състава на административното нарушение по чл.63, ал.2 от КТ, се определя и мястото на довършване на нарушението. Последното съвпада с територията, където задълженият субект е следвало да има активно поведение. Това място е [населено място], поради което териториално компетентен наказващ орган се явява директорът на Дирекция „Инспекция по труда – [населено място]“ към ГДИТ, а не директорът на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – [населено място] към ГДИТ, който има правомощия да осъществява своите функции само на територията на С.-област, но не и на територията на С.-град.

Настоящият съдебен състав споделя напълно горните съображения и поради това не счита, че същите следва да бъдат преповтаряни. Споделя се извода, че към момента на процесното нарушение /15.06.2022 г./ и датата на издаване на наказателното постановление /16.08.2022 г./ е действал Устройствен правилник на ИАГИТ /отменен на 15.10.2022 г./ като в чл.16, ал.2 от него е уредена териториалната компетентност на отделните дирекции - 28 на брой, разположени в административните центрове на съответните области. Разпоредбата на чл.6, ал.2, т.14 от устройствения правилник на ИАГИТ определя обхватът на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Тя визира признатата от подзаконовия нормативен акт възможност на изпълнителния директор да определя само материалната компетентност на инспекторите по труда – да издават валидни актове само от кръга на материята, която им е предоставена като правомощия, но в никакъв случай не засяга пространствените граници, в които те могат да действат редовно.

По делото е приложена Заповед № 3-0057/14.01.2022 г., с която изпълнителният директор на ИАГИТ на основание чл.6, ал.2, т.14 от устройствения правилник на ИАГИТ, е разширил териториалната компетентност на изрично изброени инспектори от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ да извършват контрол по спазване на трудовото законодателство и на територията на Столична община. Тъй като издателят ѝ не е бил надлежно овластен и не е разполагал с правомощието да разширява териториалната компетентност на инспекторите от ДИТ Софийска област /предвид изложеното по-горе/, то заповедта е нищожна и не поражда правни последици.

С оглед на горното, при образуването на конкретното административнонаказателно производство със съставянето на АУАН от главен инспектор при ДИТ Софийска област и при издаването на НП от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, които са териториално некомпетентни органи, е допуснато съществено нарушение на процесуалния закон – чл.48, ал.1 от ЗАНН, което налага отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

В заключение следва да се отбележи също така, че при сравнителният анализ на разпоредбите на сега действащия Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, приет с Постановление № 313/05.10.2022 г. на

Министерския съвет, и тези на предходния, отменен с § 1, т.1 от Заключителните разпоредби на постановлението и действал по време на производството по издаване на процесното наказателно постановление, налага извода, че възникналите случаи на тълкуване в смисъл, ограничаващ компетентността на съответната териториална структура, са предизвикали изменение, което да преодолее различието в тълкуването на нормата.

Поради това и на основание чл.221 ал.2 предл. първо от АПК, Административен съд София – град X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.01.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 11700/ 2022 г. по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.